

EGO Özelleştirilemez! Doçalkaz Deçiliz

08 Haziran 2007

Tüm hizmet alanlarının serbest piyasaya açılması demek olan Hizmet Ticaret Genel Anlaşması GATS, 26 Mart 1995 tarihinde imzalanmıştı. GATS, sadece sınır ötesi ticaret ve yatırımları kapsamakla kalmayıp; bir hizmetin yerine getirilmesiyle bağlantılı olarak akla gelebilecek tüm sektörleri (hizmet ve mal üretim sektörleri) kapsayan bir hizmet yatırımları ve hizmet ticareti anlaşmasıdır. Bu anlaşma; telekom, posta hizmetleri, görsel ve işitsel iletişim hizmetleri de dahil olmak üzere iletişim, inşaat ve bağlantılı mühendislik hizmetleri, eğitim, su iletim sistemleri, enerji ve atık su işleme, tüm çevresel hizmetler, finansal, mali ve bankacılık hizmetleri, sosyal hizmetleri de kapsayacak şekilde sağlık ve bağlantılı hizmetler ile turizm, seyahat ve bu iki sektörle bağlantılı tüm hizmet ve ürünlerin üretimi, kültürel ve sportif hizmetler, kara, hava, deniz ve tüm diğer ulaşım hizmetleri ve DİĞER hizmet alanlarını kapsamaktadır. Bu alanlar da yerli ve yabancı sermayedarların hizmetine açılmıştır.

Doğal gaz kullanımı çağdaş kentsel yaşamın bir unsurudur ve kentlilerin ucuza doğal gaz kullanması kamusal bir haktır. Kamu adına görev yapmakta olan belediyelerin görevi de halkın enerji ihtiyacını karşılamaktır. Fakat Ankara'da temel enerji ihtiyacını karşılayan doğalgaz, yıllardır halkımıza büyük maliyetlerle kullanılmaktadır. Ucuz, güvenli, sağlıklı, temiz enerji hakkımız ihlâl edilmektedir. Ankaralılar'ın geleceğini peşin peşin harcayan ama borca yazdıran Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin baskısıyla; EGO'nun dağıtım şirketlerinin, tüm mal varlıklarıyla özelleştirilmesini kapsayan yasa 25.5.2007 tarihinde meclisten geçmiştir. Birçok kentten iki kat daha pahalıya doğalgaz tüketen Ankara halkı, yeni yasa ile daha pahalı ve daha niteliksiz bir hizmet satın alınmaya zorlanmaktadır. Son yıllarda kamu yönetimi anlayışının planlı bir bütçeden uzaklaşmasının sonuçları Ankaralılar'ın sırtına yüklenmektedir. Cumhurbaşkanlığı Makamına sunulan yasanın yürürlüğe girmesi Ankaralılar'ın geleceği açısından son derece karanlık günlerin beklediğinin işaretini vermektedir. Bu nedenle de bu yasanın Meclise iadesi Ankara için bir zorunluluktur...*

IMF Emirlerini Arıyor!

21 Haziran 2007

2 2 Temmuz'da yapılacak genel seçimler yaklaştıkça, egemen çevrelerin seçim sonrasına yönelik niyetleri ortaya çıkmaya başladı. Ulusal ve uluslar arası sermayenin olası senaryolar üstüne hesapları ve niyetleri yüksek sesle dillendiriliyor. İdeolojinin rafa kaldırılıp, mecliste sıra kapmacanın revaçta olduğu bir seçim süreci yaşıyoruz. Muz Cumhuriyeti yaklaşımlarına benzer bir şekilde "Kızılma Cumhuriyeti" heveslilerinin de sıra kapmaca oyununda aktör olduklarına şahit oluyoruz. Ülkenin doğusunda silahların yeniden konuşturulmaya başlandığı, cenaze törenlerinin propaganda gösterilerine dönüştüğü, anaların acılarının istismar edildiği, bir başka senaryonun uygulandığına, kan-kin-kaos sacayağının kurulduğuna üzülerken şahit oluyoruz. Tam bu noktada, linç çağnsı niteliğinde kitlesel refleks tanımlaması ile toplumun ihtiyacı olan sevgi-banış-kardeşlik yerine, şiddet-kin-ötekileştirme kutsanmaktadır. Takunya ile tank arasına sıkıştırılarak deli gömleği giydirilmeye çalışılan toplum, manipülatif nitelikteki görsel ve yazılı araçlarla yönlendirilerek, başka bir dünya, başka bir Türkiye, başka bir yaşam sesleri boğulmak istenmektedir.

Karamanın Koyunu, Sonra Çıkar Oyunu!

Gözümüzün önünde bunlar olurken, seçim sonrasına yönelik olarak da halkın daha da yoksullaştırılması, gelir dengelerinin emeğiyle geçinenlerin aleyhine bozulması, demokrasi yerine otoriter anlayışın ikame edilmesi çalışmaları sürdürülmektedir. Bir yandan seçim telaşıyla verilen tavizlerle iktidar erki bir dönem daha garantiye alınmaya çalışılırken, diğer yandan kulaklara fısıldanan öğütler, beyanat olarak kamuya aktarılmaktadır. Seçim sürecinde bol bol vaat verenlerin seçim ertesinde halka verdikleri sözleri hiç hatırlamadıklarına, IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşlara verdikleri sözlerden ise bir an bile çıkmadıklarına geçmişte olduğu gibi tekrar tanık olmak istemiyoruz...*

Kandan Kına Yakılmaz

23 Mayıs 2007

2 2 Mayıs 2007 günü Ankara'nın en kalabalık noktalarından birinde patlatılan bomba, can kaybına yol açtığı kadar insanların yüreklerine de korku salmıştır. İnsan yaşamını hiçe sayanlar tarafından planlanan alçakça saldırının, ülkemizin içinde bulunduğu dumanlı havayı daha da karartacağı açıktır. Daha yaralıların tedavileri sürerken gelen açıklamalar, akılsel davranmaya ne kadar ihtiyacımız olduğunun acı göstergeleridir. Bu kadar kısa sürede sorumlular hakkında kesin sonuçlara ulaşılması, nedenlerinin ortaya çıkarılması olası değilken, çok emin ifadelerle yapılan açıklamalar kafalarda karışıklık yaratmaktadır. Hızlı açıklama yapmak marifet değildir; marifet insanları yaşatmak ve halkın güvenliğini sağlamaktır. Unutulmamalıdır ki, insan canı ve kanı üstünden her ne şekilde olursa olsun yarar sağlamaya çalışmak, kabul edilebilir bir davranış değildir. Önümüzdeki günlerde arka planına yönelik yeni bilgilerin ortaya çıkmasını beklediğimiz saldırıdan kimlerin fayda sağlayacağına dikkat edilmesi gerektiğine inanıyoruz. Toplumun güvenliğini sağlamakla görevli olanların, şimdi her zamankinden daha çok soğukkanlı olmaları ve toplumda daha bir iki gün önce söylenti üzerine linç girişimine kalkışıldığını da göz ardı etmeden, istenmeyen olayların yaşanmaması için, çok daha sorumlu ve hassas davranmaları gerekmektedir. Daha patlayan bombanın dumanları tüterken yapanları/yaptıranları bulmuş edasıyla yapılan açıklamalar, toplumu tedirginliğe itmekte ve kafalarda soru işaretleri yaratmaktadır...*

* Basın Açıklamaları'nın tam metinlerine Web sayfamızdan ulaşabilirsiniz.

... basın açıklaması

TELEKOMÜNİKASYON ALANI KAMUSAL BİR ANLAYIŞLA YENİDEN YAPILANDIRILMALIDIR!

17 Mayıs 2007

İnsanlık, varolduğundan bu yana haberleşme ihtiyacını sahip olduğu bilgiye ya da teknolojiye bağlı olarak hep öncelikli olarak düşünmüştür. Dumanla işaretleşmeden başlamış, ses çıkararak, kuş uçurarak, telli ve telsiz cihazlar kullanarak ama mutlaka bilgiyi daha uzağa ve en doğru biçimde iletmeye çalışmıştır. Bir önceki yüzyılda çok büyük ilerlemeler kaydeden haberleşme teknolojileri, artık yediden yetmişe herkesin bir biçimiyle vazgeçilmez olarak kullanımındadır.

17 Mayıs, Uluslararası Telekomünikasyon Birliğinin Paris'te kurulduğu tarihin anısına "Telekomünikasyon Günü" olarak ilân edilmiştir. Ancak, ülkemizde ve dünyada son 20-30 yıldır uygulanan kapitalist küresel saldırı politikaları sonucunda, kamuya ait doğal tekel olan haberleşme alanı da rant alanı haline dönüştürülmüştür. Uygulanan ekonomik saldırı politikalarının sonucunda bu alanda kamu kaynakları kullanarak yatırımlar büyük ölçüde tamamlanmış, daha sonra telekomünikasyon hizmetlerini sağlayan kuruluş yok pahasına uluslararası sermayeye peşkeş çekilmiştir.

Bunun yanı sıra, mobil haberleşme alanı daha baştan itibaren özel sektöre sunulmuş, vatandaşın müşterileştirilmesinin önü açılmıştır. Sağlanan hizmetler çok yüksek bedellerle sunulmuş, kamu ve özel sektör şebekeleri arasında asimetrik bir şekilde kamuyu zarara uğratan anlaşmalar düzenlenmiş, özel sektör kuruluşları kamuya olan borçlarını ödememiş veya geciktirmiş, bu türden uygulamalarla doğal kamu tekeli imajı aşındırılmıştır.

Haberleşme teknolojilerinin bilişim teknolojileri ile entegrasyonu sürecinde de ulusal bilişim politikaları üretilmemiş, kopyalanan politikalar sürekli olarak vatandaşın bu hizmetlere olan zorunluluğu nedeniyle tek yanlı olarak fiyat dayatmaları ile şekillendirilmiştir. Haberleşme ile iç içe geçen bilişim alanında da haberleşme alanındaki yasakçı ve sansürcü yaklaşımlar bugüne kadar sürdürülmüştür. Baskıcı yönetim biçiminin bir yansıması olarak, erk sahipleri tarafından her alanda, tek taraflı olarak dayatılan politikaların telekomünikasyon alanı dâhil demokratik yöntemlerle tartışılmasının önünün açılması, şeffaf ilişkilerin kurulması ve bilişim ve iletişim alanlarının yanı sıra eğitim, sağlık ve enerji alanlarının kamusal bir anlayışla yeniden yapılandırılması, 17 Mayıs Dünya Telekomünikasyon Günü'nü en anlamlı biçimde kutlamanın yolu olacağına inanıyoruz.

KAZIM KOYUNCU'NUN KATİLLERİ NÜKLEER SEVDALILARIDIR

24 HAZİRAN 2007

25 Haziran 2005'te, 34 yaşında, daha gencecikken toprağa verdik Kazım'ı. Üzerinden 2 yıl geçmesine rağmen acımız hâlâ taze, Kazım'ın gülen yüzü belleğimizde. Kazım Koyuncu'yu ölümünün ikinci yılında sevgiyle anıyoruz.

26 Nisan 1986'da meydana gelen Çernobil kazası sonucu 31 kişi hayatını kaybetmişti. Ukrayna ve Beyaz Rusya sınırında yer alan nükleer santralin dördüncü reaktöründeki patlama sonucu radyoaktif bulut ağır ağır bölgenin üzerine yayılmıştı. Dünya Sağlık Örgütü'nün açıklamalarına göre Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan atom bombalarının toplamından 200 kat fazla olan patlamayla ortaya çıkan radyoaktif sızıntı, Karadeniz'in öbür kıyısına, Türkiye'ye kısa sürede ulaşmıştı. Buna rağmen dönemin yetkilileri bu felaketi çay içerek örtbas etmeye çalışmıştı.

TTB'nin yaptığı araştırmalarla sadece Hopa'da ölümlerin %47,9'unun kanserden olduğu tespit edilmişti. Yine aynı araştırmada bölgede Kanser Araştırma Hastaneleri'nin kurulması gerektiği belirtilmişti. Bu araştırmanın üzerinden bir yıl geçmesine rağmen hiçbir adım atılmamış, aksine "Nükleer Güç Santrallerinin Kurulması" kanunu meclisten geçmiş, Cumhurbaşkanı bu kanunun bazı maddelerini TBMM'ye geri göndermiştir.

AKP Hükümeti'nin, bunca acıya rağmen yangından mal kaçırır gibi giderayak nükleer lobilerine bu ülkeyi başka acılar yaşatması için teslim etmesi tam bir aymazlıktır.

Kazım Koyuncu ve onun gibi daha niceleri bu fütursuz tavırlar yüzünden ölmüştür. Daha da acısı, halkın gözünün içine bakarak nükleer santrallerin yarattığı felaketleri inkâr edenler halka hesap vermemiştir. Ölümünün ikinci yılında Kazım Koyuncu'yu bir kez daha sevgiyle anıyor, bu vesileyle;

- Nükleer sevdalarına bir kurban daha vermek istemediğimizi,
- Kanser Araştırma Hastaneleri'nin ve erken tanı merkezlerinin kurulması,
- Karadeniz'in tamamının kanser taramasından geçirilmesi,
- Nükleer santral sevdasından vazgeçilmesi taleplerimizi önemle belirtiyoruz.

EMO ve MMO Ankara Şubeleri'nin Ankara'da Bulunan Asansörler ve Asansör Kazaları ile İlgili Basın Açıklaması

02 Haziran 2007

Asansörler; dikey taşıma amaçlı olarak kullanılan, mekanik ve elektrik aksamalarının birlikte bulunduğu sistemlerdir. Kullanıldığı binaya bağlı olarak çalışma yükseklikleri zaman zaman oldukça fazla olabilmekte ve bu durumlarda can emniyeti açısından çok daha fazla emniyetli çalışma koşullarına ihtiyaç duyulmaktadır. Basına da zaman zaman yansıyan kazalar, üzücü sonuçlara yol açabilmektedir.

Bilindiği gibi, 2002 yılından beri Çankaya Belediyesi, EMO Ankara Şubesi ve MMO Ankara Şubesi olarak, Çankaya Belediyesi sınırları içinde bulunan asansörlerin yıllık periyodik bakımları yapılmaktadır. Bu konuda 15 Şubat 2003 tarih ve 25021 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren Asansör Yönetmeliği (95/16/AT)'nin 24. maddesi şu şekildedir: "Yapının bağlı bulunduğu Belediyelerce veya Belediye hudutları dışındaki yapılar için Valiliklerce en az yılda bir kere her asansörün kontrolü yapılır, ancak kadrosunda yeterli teknik eleman bulunmayan Belediyeler veya Valilikler yıllık kontrol işini, dışarıdan Elektrik ve/veya Makine Mühendisi'ne yaptırabilir". Can ve mal emniyeti açısından bu denetimler gerekli ve önemli.

Bu kontrolü yapan mühendisler de emniyet ve işletme yönünden tesisin işletmesinde engel bulunup bulunmadığını belirten ve sorumluluğunu taşıyan bir rapor düzenlemektedir. Bu kontroller, bir Makine ve bir Elektrik Mühendisi'nin mutlaka bulunduğu uzman ekipler tarafından, kontrolü yapılan asansörün bakım sorumlusu firmanın bilgisi dâhilinde yapılarak, varsa asansörlerde bulunan aksaklık ve eksiklikler rapor edilmekte ve düzeltilmesi için süre tanınmaktadır. Bu kontrol sonucunda asansörlere yapıştırılan "YEŞİL" etiket asansöre güvenle binilebileceğini, "MAVİ" etiket tehlikeli bir durum olmadığını ancak en kısa sürede düzeltilmesi gereken aksaklıklar olduğunu, "KIRMIZI" etiket ise asansörün kullanılmasının kesinlikle tehlikeli olduğunu ve derhal gerekli bakımın yapılması gerektiğini ifade eder. Biz, "KIRMIZI" etiketli asansörlerin kesinlikle kullanılmamasını öneriyoruz. Bu durumda kırmızı etiket yapıştırılmış bir asansörde geçtiğimiz yılın sonunda ölümlü bir kaza olmuştur. Denetim raporuna göre bakım yapılmış olsaydı bu ölüm olmayacaktı.

Türkiye genelinde halkın can emniyetine önem veren belediyeler, bu kontrolleri çok ciddi takip etmekte ve bölgelerindeki asansörlerin denetimi için Elektrik ve Makine Mühendisleri Odaları yerel birimleri ile protokol imzalayarak bu kontrolleri kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları olan EMO ve MMO ile eşgüdüm içinde gerçekleştirmektedirler. Ankara'da asansör kontrolü için protokol imzalayan tek belediye Çankaya Belediyesi'dir, bunun dışında kontrol yapılan belediye bulunmamaktadır.

Yılda en az bir kez bakım yaptırılmasından bina yöneticisi/sorumlusu ve bakımı yapan firma sorumlu;

Yasa; "Bu raporun tanzim ettirilmesinin takibinden asansörün bulunduğu bina yöneticisi/sorumlusu ve bakımını yapan firma müştereken sorumludur" diyor. Yılda en az bir kez yapılan bu kontrol ile asansörler güven içinde kullanıldığı gibi, bina yöneticisinin ve bakımcı firmanın da sorumluluklarını yerine getirmesini sağlıyor. Oluşabilecek kazalar, insanlara zarar verebileceği gibi sorumluluk taşıyanların, yasal takibatını da gerektirmektedir. Çankaya'daki bazı apartman yöneticileri tüm uyarılarımıza rağmen binalarındaki asansörlere denetim yaptırmamakta veya denetimi yapılan asansörlerin kullanım ruhsatlarını almamaktadırlar. Bu durumdaki Bina Yöneticilerinin/Sorumlularının ivedilikle Asansör Kontrol Koordinatörlüğü ile irtibata geçmesi gerekmektedir.

Beş yıl içinde yapılan kontrollerde; kırmızı etiket alan asansörlerin oranı %27'den %18'e, mavi etiket alan asansörlerin oranı %61'den %18'e gerilemiştir. Buna karşılık ilk kontrolde yeşil etiket alan asansörlerin oranı %12'den %64'e çıkmıştır. Yapılan çalışmalar neticesinde asansörlerdeki iyileştirmeler, eksiklerin giderilmesi, belgeli asansör sayısındaki artışından da gözlenmektedir. Başlangıçta bölgemizdeki asansörler %30 oranında belgelendirilmişken 2006 yılında bu oran %70'lere çıkmıştır.

Ankara'da 2002 yılında 124 asansör kazası olmuşken bu sayı 2003 yılında 104; 2004 yılında 112; 2005 yılında 159; 2006 yılında ise 65 olmuştur. Denetimlerin etkisi zaman içinde daha net bir şekilde görülmektedir.

Fakat; 2007 yılı Nisan ayı itibarı ile kullanılmasında sakınca görülen, kullanıldığında ölüm yada yaralanma riski ile karşı karşıya kalınan ve KIRMIZI etiket yapıştırılan asansör sayısı 222 adet, eksikleri ivedilikle giderilmesi gereken ve MAVİ etiket yapıştırılan asansör sayısı da 312 adettir. Yani toplam olarak Çankaya Belediye sınırları içinde 534 adet riskli asansör bulunmaktadır ve bunlardan 222 tanesi (kırmızı etiketli asansörler) kesinlikle kullanılmamalıdır.

Yürürlükteki yönetmeliğe göre Asansör bakım firmalarının Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'na kayıt yaptırmak zorundadırlar; 2006 yılında bölgemizde bakım yapan yetkili firma sayısı 75 adettir. 38 firmanın da yönetmelikte istenen belgelere sahip olmadıkları halde bakım yaptıkları tespit edilmiştir. Bu firmalar yetki belgelerini tamamlamaları hususunda uyarılmışlardır...*

* Basın Açıklamaları'nın tam metinlerine Web sayfamızdan ulaşabilirsiniz.